

Brandværnsmarch med øl og pattegris

RÅHYGGE: 140 brandmænd fra Sønderjylland og Nordtyskland hyggede og vandrede i går på Løjtland.

Af **Kasper Skovse**
Tlf. 7332 5010, khs@jv.dk

LØJT: Kødsaften syder mod gløderne, da pattegrisen vendes over ilden. Den er ved at være mør, men den har også hængt over en sagte ild udenfor brandstationen i Løjt Kirkeby siden i nat klokken to, så den og makkeren kan blive møre, inden de 140 brandmænd er tilbage.

Eller 139 brandmænd.

For en af de mange tyske brandmænd, der igen i år deltager ved årets brandværnsmarch for de frivillige brandværn nord og syd for grænsen, kunne ikke stå nattens distance.

Pitstop

Han faldt igennem, da et tysk hold natten igennem holdt madholdet ved selskab med øl og hygge. Og da marchen startede søndag morgen, sov han stadig. Det tages ikke så tungt. Marchen er til hygge, ikke til pragtpræstationer, og deltagerne behøver vist ikke at frygte dopingkontrollen.

– Vi holder pitstop, bekræfter brandmændene Bent Asmussen og Helmuth Lehrmann fra Gråsten, mens de nyder en stille øl ved en post på Rundemøllevej. Resten af deres hold er for længst gået videre gennem Løjts skove, men hvorfor skynde sig, lyder spørgsmålet.

Færre deltagere

– Pattegrisene skal jo helst være møre, når vi når frem, svarer de selv, mens de nikker til et par brandmænd fra Rinkenæs, der også tager den med ro og nyder turen.

Brandværnsmarchen har eksisteret i 22 år, og da det gik bedst, deltog 800 brandmænd fra nær og fjern. I år er de kun 140, og det er lidt få, mener brandkaptajn Iver Kaack, Løjt, når man tager i betragtning af, at der alene i Aabenraa Kommune er 500 frivillige brandmænd.

– Vi kunne have ønsket os flere deltagere, men vi hygger os med dem, der kom.

Og så var der ellers gris på spid og en lille en til halsen.

Brandmændene Bent Asmussen og Helmuth Lehrmann fra Gråsten tog det roligt, da der i går var brandværnsmarch. Pattegrisen skulle helst nå at blive færdig, før de var i mål.

FOTO: H.C. GABELGAARD

Carsten Jespersen, Preben Sønnichsen og Poul Erik Schallert fra Løjt frivillige Brandværn havde fået det ærefulde hverv at sørge for forplejningen. Menuen stod på to pattegrise over en sagte ild.

FAKTA

BRANDVÆRNSMARCH

Brandværnsmarchen er en hævdevunden årlig tradition, hvor frivillige brandmænd fra Sønderjylland og Nordtyskland mødes for at hygge og gå en ti kilometers march. Værtskabet går på omgang, og næste år arrangerer Tønder Brandvæsen marchen.

Bilist glemte vigepligt

AABENRAA: På Bodum Bygade ved Aabenraa skete kort før kl. 11 søndag et færdselsuheld. En bilist, der kørte mod øst og ville ud på Haderslevvej glemte sin ubetingede vigepligt og ramte en anden bil. Der skete dog ingen personskade.

En tørstig tyv

AABENRAA: Mellem lørdag aften og søndag morgen har der været indbrud i klubhuset på Hjelmallé i Aabenraa. En rude er knust, og der er stjålet to kasser sodavand.

Jobcentret: Vi tager skam hensyn til alle

GENMÆLE: Sagsbehandlingen på Jobcentret i Aabenraa har været under kritik. Men vi gør vores bedste trods firkantede love, siger Birgit Sloth.

Af **Kasper Skovse**
Tlf. 7332 5010, khs@jv.dk

AABENRAA: Jobcentret i Aabenraa har flere gange været under angreb den seneste tid fra folk, der føler sig forkert behandlet. Som føler, der er gået juristeri i deres sager, og at jobcentrets sagsbehandlere ikke tager individuelle hensyn.

Birgit Sloth, faglig koordinator på Jobcentret i Aabenraa og afdelingschef. Er det korrekt, at I ikke tager

hensyn?

– Alle borgere og sager er forskellige, ligesom den samme sygdom ikke er ens for alle. En jord- og betonarbejder er f.eks. hårdere ramt på arbejdsevnen, hvis han får en diskusprolaps end en med kontorarbejde og hævesænkebord med samme sygdom. Så vi er nødt til at tage individuelle hensyn, svarer Birgit Sloth, Jobcentret.

I er blevet anklaget for at have en facitliste, hvor den og den sygdom skal behandles på den og den måde. Har I det?

– Nej. Jeg har været i faget i 25 år, og jeg er stadig ikke udlært, for der findes ikke to sager, der er helt ens. Så vi har ingen lommebog, ingen facitliste, men må altid tage stilling fra sag til sag. Hvad der er det rette for den ene borger dur ikke for den anden.

Fristes I ikke af de enorme bunker af sagsakter til at skyde genvej uden om lægeerklæringer, hvis I har haft hundrede lignende sager?

– Det kan vi ikke, for lovene er meget specifikke på det punkt. Alt skal kunne dokumenteres.

Men folk føler sig indimellem som et nummer og ikke som et individ, når de kommer til Jobcentret?

– Hvilket jeg beklager meget. Vi gør vort bedste for at tage individuelle hensyn, men der er i gennemsnit 1000 sager under behandling på enhver given dag. Hvilket er for mange. Og der er også love, der skal følges. Så vi kan ikke altid følge borgernes ønsker.

Er lovene blevet for firkantede?

– Ja. Dagpengereglerne er blevet for komplekse, for firkantede, og det stiller os i situationer, hvor vi ved, at et problem kunne løses ved

at gøre en bestemt ting. Men det må vi ikke ifølge loven, selv om både borgeren og vi ved, at det ville være det bedste.

Forstår borgerne det?

– I de fleste tilfælde ved de godt, at vi gør vort bedste. At det ikke er fordi, vi ikke kan lide dem, at vi sender dem til speciallæge eller på arbejdsprøvning. Men at det er fordi alt skal være prøvet, før vi kan træffe en korrekt afgørelse.

Nogen føler et element af pres fra deres side. Kan I forstå det?

– Ikke altid, men folk, der er syge, har fået rodet op i deres livsgrundlag og kan måske aldrig mere lave det, de altid har gjort. Så de er sårbare, forvirrede, og så kan de føle sig pressede.

Presser I dem?

– Nej, men vi er nødt til at følge lovene, og de er ikke særlig fleksible.